

Arrest

nr. 261 933 van 8 oktober 2021
in de zaak RvV X / XI

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat H. CHATCHATRIAN
Langestraat 46/1
8000 BRUGGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XI^e KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 28 mei 2021 heeft ingediend tegen de beslissing van de adjunct-commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 26 april 2021.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 5 augustus 2021 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 3 september 2021.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat H. VAN NIJVERSEEL *loco* advocaat H. CHATCHATRIAN, en van attaché S. DUPONT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die volgens zijn verklaringen als niet-begeleide minderjarige vreemdeling België is binnengekomen op 6 januari 2020, diende op 6 januari 2020 een verzoek om internationale bescherming in.

1.2. Op 22 januari 2020 nam de Dienst Voogdij van de FOD Justitie de beslissing dat verzoeker meerderjarig is, omdat uit leeftijdsonderzoek bleek dat hij 20,6 jaar oud was met een standaarddeviatie van 2 jaar.

1.3. Op 26 april 2021 nam de adjunct-commissaris-generaal de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

Deze beslissing, die verzoeker bij aangetekende brief van 26 april 2021 ter kennis werd gebracht, is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

“Asielaanvraag: 06/01/2020

Overdracht CGVS: 05/08/2020

U had op 2 februari 2021, van 08.45 uur tot 12.35 uur, een persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS), bijgestaan door een tolk die het Somalisch machtig is. Uw advocaat, meester Didier Luzeyemo Ndolao loco meester Hajarpi Chatchatrian, was gedurende het volledige persoonlijk onderhoud aanwezig.

A. Feitenrelaas

U verklaart de Somalische nationaliteit te bezitten en tot de Ajuraan-clan te behoren. U bent op 1 januari 2000 geboren in Kurtunwarey, district Kurtunwarey, provincie Lower Shabelle, waar u uw woont met uw moeder, uw stiefvader, die ook uw oom was, en uw broers en zussen. U ging van 2012 tot 2019 naar school in Kurtunwarey. Daarnaast hielp u uw moeder in haar kleine winkel, waar u thee verkocht en mensen hun telefoon oplaadde, en u haalde ook boodschappen voor deze zaak in Bullo Mareer.

Op 7 oktober 2019 hield u de winkel open en kwam er een meisje vragen om haar telefoon op te laden. U schreef haar naam op, zodat u deze later terug kon geven. Op dat moment zat er een man thee te drinken. Aangezien het gebed bijna ging beginnen sloot u de winkel en ging u vervolgens naar de moskee. Na het gebed keerde u terug en na een half uur kwam het meisje haar telefoon halen. Op dat moment kwamen enkele mannen van Al-Shabaab naar jullie toe, waaronder de man die eerder thee aan het drinken was. Ze wilden dat u de telefoon aan hen zou geven en namen deze af toen u dit niet meteen deed. Vervolgens zagen ze op de telefoon een foto van het meisje met een politieagent. Hierna arresteerden ze zowel u als het meisje en namen ze jullie mee naar het politiekantoor waar jullie gescheiden werden en waar een lid van Al-Shabaab u ondervroeg en u sloeg. Hierna zetten ze u op een wagen en brachten ze u naar een basis in de bossen, waar u in een hut opgesloten werd waar al twee andere mannen zaten.

U werd twee weken vastgehouden op de basis van Al-Shabaab en in deze periode sloegen ze u om informatie te krijgen. Het begon echter zwaar te regenen waardoor de basis begon te overstromen. Hierop besloten de leden van Al-Shabaab om de gevangenen daar weg te halen. Toen jullie die nacht te voet onderweg waren, schoof de leider van de groep, die een zaklamp had, uit en zijn zaklamp viel. Zo konden u en de andere gevangenen wegllopen. Ze beschoten jullie, maar jullie werden niet geraakt. De volgende ochtend herkende u de plek waar u was en ging u verder naar Bullo Mareer waar u naar de winkel ging waar u inkopen voor uw moeder ging doen. De eigenaar verstopte u in zijn huis en contacteerde uw moeder die op haar beurt uw tante in Mogadishu contacteerde. De man regelde vervolgens vervoer naar Mogadishu. Toen u 4 dagen bij uw tante was, kreeg ze een dreigtelefoon van Al-Shabaab en verhuisde u naar het huis van een smokkelaar.

U verliet Somalië vanuit Mogadishu op 11 november 2019 en reisde op illegale wijze met het vliegtuig naar Turkije. U reisde op illegale wijze verder via Griekenland en Nederland om op 5 januari 2020 in België aan te komen. Op 6 januari 2020 vroeg u internationale bescherming aan de Belgische autoriteiten.

U vreest bij terugkeer naar Somalië gedood te worden door Al-Shabaab.

B. Motivering

Na analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na grondig onderzoek van uw verklaringen, van de concrete en actuele situatie in uw land van herkomst en van alle elementen uit uw dossier, blijkt dat de vluchtelingenstatus of de subsidiaire beschermingsstatus zoals bedoeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet u niet kan worden toegekend.

Op een verzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn verzoek om internationale bescherming, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over het verzoek om internationale bescherming. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielerzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande u bij de aanvang van uw persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (CGVS, p. 3), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw verklaringen over uw verblijf in Somalië. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de streek van feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een verzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een verzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

In casu werd vastgesteld dat u niet recent afkomstig bent uit Kurtunwarey in de provincie Lower Shabelle.

Daarbij dient in de eerste plaats vastgesteld te worden dat u hebt gepoogd het CGVS te misleiden wat uw leeftijd betreft. U verklaarde bij uw verzoek om internationale bescherming namelijk geboren te zijn op 5 januari 2004, maar uit een medisch onderzoek van 20 januari 2020 werd uw leeftijd bepaald op 20,6 jaar met een standaarddeviatie van 2 jaar. U was dus meerderjarig en minstens twee en een half jaar ouder dan u beweerde. Ook bij aanvang van het persoonlijk onderhoud blijft u volhouden dat uw echte geboortedatum die u van uw ouders kreeg 5 januari 2004 is (CGVS, p. 4). Deze leeftijdsfraude heeft vanzelfsprekend een negatieve impact op uw algemene geloofwaardigheid. Bovendien maakt u het hierdoor onmogelijk een goed beeld te krijgen van uw profiel en uw persoonlijk omstandigheden. U verklaart namelijk dat u van 2012 tot 2019 naar de basisschool ging in Kurtunwarey, wat zou betekenen dat u volgens uw vastgestelde leeftijd toen twaalf tot negentien jaar oud was. U verklaarde daarentegen dat u op uw zesde begon naar school te gaan (CGVS, p. 7). Zelfs met uw valse geboortedatum zou u dus in 2010 op school begonnen moeten zijn. Het is bijgevolg onmogelijk vast te stellen welke scholing u hebt genoten in Somalië.

U legt voorts weinig overtuigende en foutieve verklaringen af over enkele dorpen in de omgeving van Kurtunwarey. Gevraagd naar de dorpen die u tussen Kurtunwarey en de rivier tegenkwam, geeft u een opsomming van een aantal dorpen. Wanneer u vervolgens gevraagd wordt of die allemaal tussen Kurtunwarey en de rivier liggen antwoordt u ontwijkend dat ze in het westen liggen (CGVS, p. 20). Uit de informatie die aan uw dossier werd toegevoegd blijkt dat onder meer het dorp Bulo Warebo aan de overkant van de rivier gesitueerd is. Wanneer later gevraagd wordt uit te leggen op welke manier u naar een van deze dorpen, namelijk Bulo Warebo, zou gaan vanuit Kurtunwarey, stelt u dat het naar het westen is en dat u de weg neemt die naar het noordwesten geeft. Wanneer u aangemoedigd wordt stelt u louter dat het in het westen is en dat die weg daar passeert. Aangezien uw verklaringen erg oppervlakkig blijven, wordt u expliciet gevraagd of de rivier overgestoken moet worden om naar Bulo Warebo te gaan. U antwoordt naast de kwestie dat het langs de rivier is, waarop de vraag herhaald werd en u stelt dat het aan de noordzijde van de rivier is. Wanneer u er op gewezen dat het nog steeds niet duidelijk is of de rivier overgestoken moet worden, antwoordt u dat een weg naar het noordwesten gaat en een naar het zuiden en dat het op die weg is als u die neemt (CGVS, p. 24-25). Dat u na herhaalde pogingen geen duidelijk antwoord geeft op de vraag of de rivier overgestoken moet worden om naar Bulo Warebo te gaan en u ook erg op de oppervlakte blijft over de weg ernaartoe, doet afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw voorgehouden verblijf in Kurtunwarey, te meer omdat u het dorp spontaan vermeldde. In uw opmerkingen op de notities van het persoonlijk onderhoud corrigeert u dat de weg naar Bulo Warebo naar

het zuidwesten in plaats van het noordwesten ligt. U kan met deze post factum wijziging van uw verklaring geen afbreuk doen aan bovenstaande vaststellingen.

Daarnaast legt u ook foutieve verklaringen af over de locatie van het dorp Towfiq. Gevraagd om de weg naar dit dorp uit te leggen verklaart u dat het in het noordoosten ligt, en dat u smallere wegen naar daar kan nemen wanneer u de stad verlaat naar Bulo Mareer (CGVS, p. 24). Uit de informatie die aan uw dossier werd toegevoegd blijkt echter dat het voornoemde dorp ten noordwesten van Kurtunwarey ligt. Het gaat hierbij bovendien niet om een verspreking of een vergissing aangezien u duidelijk stelt dat de smallere wegen zich bevinden wanneer u de stad verlaat richting Bulo Mareer. De weg die naar deze stad voert, loopt namelijk naar het oosten. Dat u dit nabijgelegen dorp verkeerdelijk situeert doet dan ook verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verblijf in Kurtunwarey. Uw opmerking op de notities van het persoonlijk onderhoud waarin u corrigeert dat het naar het noordwesten is als je van Bulo Mareer naar Kurtunwarey gaat, kan bovenstaande vaststellingen niet wijzigen. Het gaat hierbij namelijk om een post factum wijziging van uw eerdere verklaringen, waarbij u bovendien niet verklaart waarom u de weg zou beschrijven vanuit Bulo Mareer.

Verder stelt u dat Hassan Ahmed Diriye leider van Al-Shabaab was maar geeft u foutief aan dat hij nog leider was toen u vertrok uit Kurtunwarey (CGVS, p. 25). Uit de informatie die aan uw dossier werd toegevoegd (<https://www.radiodalsan.com/en/2018/03/12/alshabaab-leader-ahmed-diriyyesson-11-others-killed-by-us-forces/>) blijkt echter dat hij in maart 2018 werd gedood in Kurtunwarey, samen met elf andere strijders. Wanneer u hiermee werd geconfronteerd, stelde u louter hier niet van op de hoogte te zijn (CGVS, p. 25). Ook hier tracht u via uw opmerkingen op de notities post factum uw verklaringen te wijzigen. U stelt namelijk dat u dacht dat het ging over zijn vader Ahmed Diriye, maar dat zijn zoon inderdaad overleden is. In dat geval is het echter weinig aannemelijk dat u bij de confrontatie met zijn dood in maart 2018 niet het verband zou leggen met de dood van twaalf strijders in Kurtunwarey waaronder zijn zoon. U kan met deze post factum verklaring dan ook niet verklaren waarom u deze opmerking niet tijdens het persoonlijk onderhoud maakte. Aldus plaatst uw gebrek aan kennis over deze gebeurtenis de geloofwaardigheid van uw aanwezigheid in Kurtunwarey verder op losse schroeven.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk recent afkomstig te zijn uit het district Kurtunwarey gelegen in de regio Lower Shabelle. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde recente herkomst in Somalië kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielerelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat voor uw komst naar België in Kurtunwarey heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Bovendien zijn uw verklaringen over de door u aangehaalde problemen op zichzelf ook niet geloofwaardig. De reden van uw arrestatie door Al-Shabaab is namelijk niet aannemelijk. U deed namelijk gewoon uw werk door telefoons op te laden in de winkel van uw moeder. Bovendien was een van de leden van Al-Shabaab aanwezig toen het meisje kwam vragen om haar telefoon op te laden en u haar naam noteerde (CGVS, p. 11). Het zou voor die persoon dus ook duidelijk geweest zijn dat u niets te maken had met de foto's op de telefoon en het meisje ook voordien niet persoonlijk kende, aangezien u haar naam vroeg. Gevraagd waarom ze u arresteerden, verklaart u echter telkens dat ze u ervan verdachten dat u wist van het meisje, omdat ze bij u haar telefoon kwam opladen (CGVS, p. 13, 14). U wordt er hierop gewezen dat het lid van Al-Shabaab toch had kunnen zien dat ze enkel vroeg om haar telefoon op te laden en dat zij niet de enige was die dat vroeg. U stelt vervolgens dat zij inderdaad niet de enige was die dat vroeg, maar dat u niet wist of ze haar al volgden (CGVS, p. 14). U kan met deze verklaringen allerminst uitleggen waarom Al-Shabaab u ervan zou verdenken dat u op de hoogte was van de contacten van het meisje met de politie buiten dat ze haar telefoon bij u kwam opladen. U geeft hierover echter aan dat dit een van uw activiteiten was in de winkel en dat u dit ook aanbood aan andere personen. Het is dan ook volledig onaannemelijk dat Al-Shabaab op basis hiervan u zou arresteren. Daarnaast hebt u het tijdens het persoonlijk onderhoud steeds over een foto met politieagenten (CGVS, p. 11, 14). Tijdens uw interview op DVZ verklaarde u echter dat het ging om een foto van het meisje met soldaten (Vragenlijst CGVS). Aangezien de basis van uw problemen, namelijk de arrestatie door Al-Shabaab dermate ongeloofwaardig is en u hierover inconsistente verklaringen aflegt, doet dan ook ernstig afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw problemen.

Ook uw verblijf in de gevangenis en de manier waarop u kon ontsnappen komt weinig aannemelijk over. Ondanks dat u twee weken met hen zou opgesloten zou zijn geweest, kon u over uw medegevangenen namelijk enkel zeggen wat hun naam was en waarom zij opgesloten waren (CGVS, p. 12, 14). Gevraagd vanwaar deze personen kwamen, stelde u echter dat u niets van hen weet en dat ze het niet vertelden, maar dat jullie enkel vroegen waarom jullie gearresteerd waren. Wanneer u gevraagd wordt waarom jullie niet meer met elkaar spraken, stelt u dat u bang van hen was, omdat u dacht dat ze lid waren van Al-Shabaab (CGVS, p. 15). Met deze weinig aannemelijke uitleg kan u uw gebrek aan kennis over uw medegevangenen niet verklaren. Dat u na twee weken opsluiting niet meer over deze personen wist dan hun naam en de reden van hun arrestatie komt dan ook niet aannemelijk over en doet verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw gevangenschap.

Het komt voorts ook weinig aannemelijk over dat u samen met de andere gevangenen ongeboeid, te voet en in het donker uit de gevangenis werd gehaald. Wanneer vervolgens hun enige licht viel omdat een van hen uitschoof, konden jullie weglopen, waarbij hun kogels jullie niet raakten (CGVS, p. 16). Dat jullie als gevangenen van Al-Shabaab niet beter bewaakt werden bij deze verplaatsing uit de gevangenis komt allesbehalve aannemelijk over. Ook over de omstandigheden van uw ontsnapping legt u dus geen overtuigende verklaringen af.

Op basis van bovenstaande argumenten moet geconcludeerd worden dat u uw asielrelaas niet aannemelijk hebt gemaakt en dat er dus geen geloof wordt gehecht aan uw verklaringen over deze gebeurtenissen. Daar geen geloof wordt gehecht aan deze gebeurtenissen kunnen zij niet de basis vormen voor een risicoanalyse in het licht van de nood aan internationale bescherming.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een verzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

De algemene veiligheidssituatie in Somalië wordt grotendeels bepaald door een langdurig aanslepend intern gewapend conflict, waardoor zeer veel Somaliërs intern ontheemd zijn of hun toevlucht hebben genomen in het buitenland. Het geweldsniveau en de impact van het gewapend conflict zijn bovendien regionaal erg verschillend. Zo bestaan er fundamentele verschillen tussen de situatie in Mogadishu en Noord-Somalië enerzijds en de rest van Zuid- en Centraal-Somalië anderzijds. Het aantonen van de werkelijke regio van herkomst en de laatste verblijfplaats(en) binnen Somalië is dan ook essentieel, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een verzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de verzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen. Bijgevolg kan een verzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Somalische nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. U maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Somalië.

U werd tijdens het persoonlijk onderhoud op de zetel van het CGVS op 2 februari 2021 nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. U werd op het einde van het persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk geconfronteerd met de vaststelling dat er getwijfeld werd aan uw voorgehouden verblijfplaats in Kurtunwarey. U werd er vervolgens op gewezen dat het niet volstaat om louter te verwijzen naar uw Somalische nationaliteit en dat het voor de beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming van uitermate groot belang is dat u een duidelijk zicht geeft op uw eerdere verblijfsplaatsen voor uw komst naar België. Er werd voorts benadrukt dat het gegeven dat u niet recent uit Somalië afkomstig bent en/of dat u een tijd in een derde land heeft verbleven op zich niet problematisch is, maar dat het wel belangrijk is dat u deze informatie meedeelt zodat het CGVS de mogelijkheid wordt gegeven uw verzoek om internationale bescherming correct te beoordelen rekening houdend met al uw verklaringen.

Er werd tot slot beklemtoond dat indien u het CGVS niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren voor uw komst naar België werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond en leefsituatie, u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk maakt. Vervolgens werd u gevraagd of u vasthield tot 2019 in Kurtunwarey te hebben gewoond. U verklaarde louter dat u van daar komt en vroeg aan de protection officer of deze nog vragen voor u had (CGVS, p. 28).

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Desondanks het feit dat het CGVS u uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Somalië of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielaanvraag raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Somalië een reëel risico op ernstige schade loopt.

Het CGVS benadrukt dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw verhaal toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming aan te reiken. Het CGVS erkent tegelijkertijd dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient evenwel besloten te worden dat er in uw hoofd geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer.

Wat betreft uw opmerkingen op de notities van het persoonlijk onderhoud werden die over pagina 24 en 25 al eerder in deze beslissing behandeld. Wat betreft uw laatste opmerking over de windrichting van Kurtunwarey vanuit Bulo Mareer kan louter aangestipt te worden dat dit element in deze beslissing niet wordt betwist.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. Verzoeker voert een schending aan van de volgende bepalingen:

"Schending van artikelen 48/3 en 48/4 van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, B.S. 31 december 1980. Schending van het redelijkheidsbeginsel, algemeen beginsel van behoorlijk bestuur. Schending van de materiële motiveringsplicht, algemeen beginsel van behoorlijk bestuur."

Na een korte theoretische toelichting licht verzoeker toe als volgt:

"II.1.4 Verwerende partij hecht geen geloof aan de herkomst van verzoekende partij uit het dorp Kurtunwarey, provincie Lower Shabelle

Verwerende partij verwijt verzoekende partij eersten niet eerlijk te zijn geweest over haar leeftijd en stelt dat haar 'frauduleuze verklaringen' hierover haar algemene geloofwaardigheid aantasten:

[citaat bestreden beslissing]

Om van fraude te kunnen spreken, dient er sprake te zijn van 'kwaad opzet' in hoofd van verzoekende partij, wat absoluut niet het geval is. Immers, verzoekende partij heeft de geboortedatum gegeven die zij altijd van haar ouders heeft meegekregen. Zij zijn uiteindelijk de best geplaaste personen om te weten wanneer verzoekende partij geboren is. Dat een botscan een ander resultaat zou geven, betekent niet dat verzoekende partij gelogen zou hebben.

II.1.5 Vervolgens stelt verwerende partij de geografische kennis van verzoekende partij in vraag:

[citaat bestreden beslissing]

Verwerende partij is niet ernstig in haar kritiek. Zij verwacht een encyclopedische kennis van de geografie. Zij ontkent niet dat verzoekende partij weldegelijk de dorpen rondom haar dorp kent, maar valt over het feit dat zij ze niet altijd in de juiste windrichtingen kan plaatsen?! Gaat zij er ook van uit dat elke Belgische onderdaan de steden en dorpen rondom zijn verblijfplaats kent en in de juiste windrichting kan
Verwerende partij zoekt werkelijk spijkers op laag water om de herkomst van verzoekende partij in twijfel te trekken en legt het grootste deel van het gehoor - en van de kennis van verzoekende partij - naast zich neer.

Verzoekende partij is geboren en opgegroeid in Kuntuwarey: p. 4 CGVS

[Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 4, p. 4]

Zij kon bijzonder veel dorpen rondom haar geboortedrop opnoemen: p. 9 CGVS

[Ibid., p. 9]

Ook haar clanlijn kon zij zonder moeite opnoemen: p. 6 CGVS

[Ibid., p. 6]

Ook de clans die in haar regio wonen kon zij moeiteloos opnoemen: p. 7 CGVS

[Ibid., p. 7]

Ook de droogtes die er hadden plaatsgevonden kon zij in tijd situeren: p. 18 CGVS

[Ibid., p. 18]

Zij vertelde over de rivier, over de gewassen die er groeiden op de velden: p. 19 CGVS

[Ibid., p. 19]

Ook over AL Shabab en de gevechten vertelde zij zonder enige moeite: p. 21 CGVS

[Ibid., p. 21]

p. 22 CGVS

[Ibid., p. 22]

Zij vertelde over de wijken en de moskee in Kurtunwarey: p. 23 CGVS

[Ibid., p. 23]

Verwerende partij ontkent niet dat verzoekende partij ook de leider van AL Shabab kende, maar stelt hieromtrent het volgende:

[citaat bestreden beslissing]

Verzoekende partij begrijpt niet wat er zo ongeloofwaardig is aan de 'post factum' opmerkingen van verzoekende partij. Immers, het klopt wat verzoekende partij tijdens het gehoor vertelde: de leider van AL Shabab was Ahmed Diriye Hassan, hij kwam om in 2018 en zijn zoon werd de nieuwe leider en het is op die zoon dat verzoekende partij het had op het gehoor. Dat zij al deze details kende - wat niet betwist wordt door verzoekende partij - toont ontegensprekelijk aan dat verzoekende partij de waarheid vertelde en dat zij weldegelijk afkomstig is uit Kurtunwarey.

De kennis die verwerende partij van haar verwacht is dan ook bijzonder onredelijk. Verwerende heeft zich ook enkel en alleen gefocust details en pietluttigheden en zoekt tegenstrijdigheden waar er geen zijn.

Het verifiëren van iemands Somalische nationaliteit vereist een uitgebreide en doorgedreven herkomstcheck. Hierbij mogen de vragen geenszins eenzijdig zijn. Evenmin kan van de asielzoeker een encyclopedische kennis worden verwacht van zijn omgeving en clans.

Professor ABBINK, antropoloog en professor aan het Afrika Centrum van de Universiteit te Leiden, stelde reeds aan het UNHCR in een advies dat veel Somali's gewoonweg niet alle (kleine) dorpjes uit hun omgeving kennen, en dat van hen evenmin verwacht kan worden dat zij de clanverdelingen onmogelijk allemaal van buiten kunnen kennen (cf. stuk 3):

"In concreto werd aan Professor Abbink gevraagd of hij in de vier hem voorgelegde dossiers kon nagaan: 1) of de vragen die tijdens de gehoren werden gesteld pertinent zijn en of de gegeven antwoorden correct geëvalueerd worden?

2) welke mogelijke andere vragen zouden moeten worden gesteld?

3) of er een specifieke expertise nodig is om op correcte wijze de antwoorden te evalueren?

In zijn antwoord van 13 februari 2008 kwam Professor Abbink tot de conclusie, in tegenstelling tot de conclusies van het CGVS, dat "het geen twijfel lijdt dat deze vier asielzoekers voor hun aankomst in België in Zuid-Somalie woonden." Ook al werd het dossier van mevrouw Y. niet voorgelegd aan Professor Abbink, dienen zijn bevindingen toch in overweging te worden genomen aangezien het de algemene manier van vraagstelling door het CGVS in Somalische dossiers betreft.

"In alle vier de gevallen wordt in de verhoren zeer veel doorgevraagd over de clan-structuur en de geografische details van de stad of plaats of regio waarin de vluchtelingen verbleven.

De assumptie hier schijnt dat deze vluchtelingen allen met een uitgewerkte clanfamiliekaart van het Somalische volk in hun hoofd rondlopen.

M.a.w. er wordt, op onredelijke wijze, veel te veel kennis verondersteld van de vele gradaties, de segmentaties en de subgroepen van de Somalische clans, die 90% van de Somali's helemaal niet heeft.

Opvallend in de verhalen van de asielzoekers is dat de direct voor hen relevante clan-labels wel worden gekend, (...). Ook niet vergeten moet worden dat een aantal van hen al lang in België zijn en zich verwijderd hebben van het clan-denken, en ten tweede dat Somalië in chaos is en clan-affiliaties daar van wisselend belang zijn. Dus antwoord op vraag 1: het steeds maar doorvragen over clanverdelingen e.d. is niet erg pertinent: er wordt té veel aandacht aan besteed.

(...)”. En verder: “In het geval van plaatsnamen, dorpsnamen, winkels, overheidsgebouwen, etc. moet men er ook rekening mee houden dat vele Somaliërs niet kunnen lezen of schrijven en de vele kleine dorpjes niet (kunnen) kennen.”

Hierbij wordt dus niet gesteld dat het vragen van dorpen en clans geen deel uitmaakt van een herkomstcheck, integendeel. Wel wordt opgeroepen tot enig relativiseringsvermogen bij de analyse ervan.

II.1.5 Zoals hierboven uiteengezet, heeft verzoekende partij weldegelijk een uitgebreide kennis van haar dorp en van haar regio van herkomst.

Het is onbegrijpelijk hoe verwerende partij deze kennis van verzoekende partij zomaar meent naast zich te kunnen leggen en geen geloof hecht aan haar regio van herkomst. Verwerende partij is klaarblijkelijk erg onredelijk en onzorgvuldig te werk gegaan bij de beoordeling van het dossier van verzoekende partij. Verwerende partij heeft zich enkel gefocust op de vragen waarop verzoekende partij niet kon antwoorden en legt het grootste deel van het gehoor - en de vragen waarop verzoekende partij moeiteloos kon antwoorden - naast zich neer. Dit is niet serieus.

De informatie die verzoekende partij heeft gegeven tijdens haar gehoor toont ontegensprekelijk aan dat zij weldegelijk van Somalië, dorp Jowlo afkomstig is.

II.1.6. Een dergelijke manier van redeneren en desgevallend gebrekkig onderzoeken schendt dan ook op een kennelijke wijze de algemene beginselen van behoorlijk bestuur als het redelijkheidbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel.

Tevens schendt de verwerende partij de materiële motiveringplicht. De materiële motiveringsplicht gebiedt dat iedere bestuurshandeling gedragen wordt door motieven die in rechte en in feite aanvaardbaar zijn en blijken hetzij uit de beslissing zelf, hetzij uit het administratief dossier. De motieven moeten bijgevolg minstens kenbaar, feitelijk juist en draagkrachtig zijn.

II.1.7. De negatieve beslissing van de verwerende partij is gebaseerd op het feit dat de verwerende partij geen geloof hecht aan het asielrelaas. De verzoekende partij heeft wel degelijk een geloofwaardig asielrelaas en een uitgebreide kennis van haar leefomgeving en afkomst.

II.1.8. Ook haar persoonlijke problemen heeft verzoekende partij uitgebreid uiteen gezet: p. 11 -13 CGVS [Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 4, p. 11-13]

Verwerende partij motiveert hier zelfs niet over, wat een flagrante schending uitmaakt het materiële motiveringsplicht.

II.1.9 De thans bestreden beslissing is niet gesteund op daadwerkelijke tegenstrijdigheden of omissies, doch enkel op kleine onbenullige verklaringen. Verzoekende partij heeft hierboven de argumenten van verwerende partij weerlegd en aangetoond waarom zij weldegelijk meent in aanmerking te komen voor internationale bescherming.

Verwerende partij is op zijn minst onredelijk te werk gegaan bij de beoordeling van het asielgehoor en asielrelaas van verzoekende partij.

II.1.10. Verzoekende partij is wel degelijk afkomstig van Somalië en heeft daar steeds gewoond.

II.1.11. Uit het bovenstaande blijkt ten overvloede dat de verwerende partij zeer snel en zeer onzorgvuldig tot deze negatieve beslissing is gekomen.”

2.1.2. Ter ondersteuning van het beroep legt verzoeker een advies van UNHCR van 9 oktober 2009, in de zaak van mevrouw Y. (stuk 3) neer.

2.2. De Raad onderzoekt het verzoek om internationale bescherming bij voorrang in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet (artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet).

Het arrest moet gemotiveerd zijn en geeft aan waarom verzoeker al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, waarbij de Raad duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen.

2.3. Verzoeker slaagt er niet in zijn relaas aannemelijk te maken. Van een verzoeker om internationale bescherming mag redelijkerwijze worden verwacht dat hij de instanties belast met het onderzoek naar zijn verzoek om internationale bescherming van meet af aan in vertrouwen neemt door een waarheidsgetrouw relaas uiteen te zetten. Verzoeker heeft de verplichting om zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn verzoek en het is aan hem om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen zodat de instantie kan beslissen over dit verzoek. De medewerkingsplicht vereist dus van verzoeker dat hij zo gedetailleerd en correct mogelijk informatie geeft over alle facetten van zijn identiteit, leefwereld en asielrelaas. Van verzoeker worden correcte en coherente verklaringen verwacht en waar mogelijk ook documenten over zijn identiteit en nationaliteit, leeftijd, achtergrond, ook die van relevante familieleden, plaats(en) van eerder verblijf en de afgelegde reisroute.

In casu stelt de Raad vooreerst vast dat uit de informatie beschikbaar in het administratief dossier blijkt dat verzoeker ongeloofwaardige verklaringen heeft afgelegd omtrent zijn leeftijd. In zoverre verzoeker in het verzoekschrift de beslissing van de Dienst Voogdij inzake zijn leeftijdsbepaling in twijfel trekt door te poneren dat zijn ouders de best geplaatste personen zijn om te weten wanneer verzoeker geboren is, benadrukt de Raad dat het resultaat van de medische analyse niet werd betwist. Verzoeker had de mogelijkheid deze beslissing aan te vechten bij de Raad van State, doch legt in onderhavige procedure geen bewijs voor dat dergelijk beroep is ingediend. Voor de Raad staat de beslissing van de Dienst Voogdij die is genomen ten aanzien van verzoeker dan ook vast. Het feit dat in deze beslissing wordt gesteld dat uit leeftijdsonderzoek blijkt dat verzoeker ouder is dan achttien jaar, waarbij 20,6 jaar met een standaarddeviatie van 2 jaar een goede schatting is, toont wel degelijk aan dat het uitgesloten is dat verzoeker minderjarig zou zijn. Het argument dat verzoeker niet met kwaad opzet gelogen heeft over zijn leeftijd omdat hij enkel de geboortedatum gaf die hij van zijn ouders meedeelde, overtuigt de Raad niet. De Raad acht het immers niet geloofwaardig dat verzoekers ouders hem een geboortedatum zouden meedelen die niet overeenstemt met zijn werkelijke leeftijd, zoals blijkt uit het leeftijdsonderzoek, temeer daar verzoeker zelf aangeeft dat zijn ouders het best geplaatst zijn om te weten wanneer hij geboren is. Dat verzoeker na confrontatie met het leeftijdsonderzoek tijdens het persoonlijk onderhoud (Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 4, p. 4) en thans in zijn verzoekschrift nog steeds vasthoudt aan zijn ongeloofwaardig geachte geboortedatum, toont dan ook aan dat verzoeker wel degelijk bewust tracht de Belgische asielinstanties te misleiden. De vaststelling dat verzoeker valse verklaringen heeft afgelegd over zijn werkelijke leeftijd, wat een relevant element is voor een correcte inschatting van zijn nood aan internationale bescherming, heeft, zoals in de bestreden beslissing op pertinente en correcte wijze werd toegelicht, tevens een negatieve impact op de beoordeling van de geloofwaardigheid van verzoekers verklaringen over zijn profiel en levensomstandigheden. Gelet op het voorafgaande, oordeelde de bestreden beslissing terecht dat:

“Daarbij dient in de eerste plaats vastgesteld te worden dat u hebt gepoogd het CGVS te misleiden wat uw leeftijd betreft. U verklaarde bij uw verzoek om internationale bescherming namelijk geboren te zijn op 5 januari 2004, maar uit een medisch onderzoek van 20 januari 2020 werd uw leeftijd bepaald op 20,6 jaar met een standaarddeviatie van 2 jaar. U was dus meerderjarig en minstens twee en een half jaar ouder dan u beweerde. Ook bij aanvang van het persoonlijk onderhoud blijft u volhouden dat uw echte geboortedatum die u van uw ouders kreeg 5 januari 2004 is (CGVS, p. 4). Deze leeftijdsfraude heeft vanzelfsprekend een negatieve impact op uw algemene geloofwaardigheid. Bovendien maakt u het hierdoor onmogelijk een goed beeld te krijgen van uw profiel en uw persoonlijk omstandigheden. U verklaart namelijk dat u van 2012 tot 2019 naar de basisschool ging in Kurtunwarey, wat zou betekenen dat u volgens uw vastgestelde leeftijd toen twaalf tot negentien jaar oud was. U verklaarde daarentegen dat u op uw zesde begon naar school te gaan (CGVS, p. 7). Zelfs met uw valse geboortedatum zou u dus in 2010 op school begonnen moeten zijn. Het is bijgevolg onmogelijk vast te stellen welke scholing u hebt genoten in Somalië.”

Na lezing van het administratief dossier is de Raad bovendien van oordeel dat geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers verklaringen met betrekking tot zijn herkomst uit Kurtunwarey, in het district Kurtanwary in de provincie Lower Shabelle in Somalië. De Raad wijst er in dit verband vooreerst op dat uit het leeftijdsonderzoek is gebleken dat verzoeker minstens zeventien jaar oud was ten tijde van zijn vertrek uit zijn vermeende regio van herkomst in oktober 2019. Aldus kan van hem worden verwacht dat hij in staat is om zijn herkomst toe te lichten aan de hand van doorleefde verklaringen en persoonlijke ervaringen. Verzoekers kennis is echter ontoereikend, zoals uit hetgeen volgt zal blijken.

De Raad wijst vooreerst op de volgende pertinente en correcte vaststellingen in de bestreden beslissing met betrekking tot verzoekers geografische kennis van zijn regio:

“U legt voorts weinig overtuigende en foutieve verklaringen af over enkele dorpen in de omgeving van Kurtunwarey. Gevraagd naar de dorpen die u tussen Kurtunwarey en de rivier tegenkwam, geeft u een opsomming van een aantal dorpen.

Wanneer u vervolgens gevraagd wordt of die allemaal tussen Kurtunwarey en de rivier liggen antwoordt u ontwijkend dat ze in het westen liggen (CGVS, p. 20). Uit de informatie die aan uw dossier werd toegevoegd blijkt dat onder meer het dorp Bulu Warebo aan de overkant van de rivier gesitueerd is. Wanneer later gevraagd wordt uit te leggen op welke manier u naar een van deze dorpen, namelijk Bulu Warebo, zou gaan vanuit Kurtunwarey, stelt u dat het naar het westen is en dat u de weg neemt die naar het noordwesten geeft. Wanneer u aangemoedigd wordt stelt u louter dat het in het westen is en dat die weg daar passeert. Aangezien uw verklaringen erg oppervlakkig blijven, wordt u expliciet gevraagd of de rivier overgestoken moet worden om naar Bulu Warebo te gaan. U antwoordt naast de kwestie dat het langs de rivier is, waarop de vraag herhaald werd en u stelt dat het aan de noordzijde van de rivier is. Wanneer u er op gewezen dat het nog steeds niet duidelijk is of de rivier overgestoken moet worden, antwoordt u dat een weg naar het noordwesten gaat en een naar het zuiden en dat het op die weg is als u die neemt (CGVS, p. 24-25). Dat u na herhaalde pogingen geen duidelijk antwoord geeft op de vraag of de rivier overgestoken moet worden om naar Bulu Warebo te gaan en u ook erg op de oppervlakte blijft over de weg ernaartoe, doet afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw voorgehouden verblijf in Kurtunwarey, te meer omdat u het dorp spontaan vermeldde. In uw opmerkingen op de notities van het persoonlijk onderhoud corrigeert u dat de weg naar Bulu Warebo naar het zuidwesten in plaats van het noordwesten ligt. U kan met deze post factum wijziging van uw verklaring geen afbreuk doen aan bovenstaande vaststellingen.

Daarnaast legt u ook foutieve verklaringen af over de locatie van het dorp Towfiq. Gevraagd om de weg naar dit dorp uit te leggen verklaart u dat het in het noordoosten ligt, en dat u smallere wegen naar daar kan nemen wanneer u de stad verlaat naar Bulu Mareer (CGVS, p. 24). Uit de informatie die aan uw dossier werd toegevoegd blijkt echter dat het voornoemde dorp ten noordwesten van Kurtunwarey ligt. Het gaat hierbij bovendien niet om een verspreking of een vergissing aangezien u duidelijk stelt dat de smallere wegen zich bevinden wanneer u de stad verlaat richting Bulu Mareer. De weg die naar deze stad voert, loopt namelijk naar het oosten. Dat u dit nabijgelegen dorp verkeerdelijk situeert doet dan ook verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verblijf in Kurtunwarey. Uw opmerking op de notities van het persoonlijk onderhoud waarin u corrigeert dat het naar het noordwesten is als je van Bulu Mareer naar Kurtunwarey gaat, kan bovenstaande vaststellingen niet wijzigen. Het gaat hierbij namelijk om een post factum wijziging van uw eerdere verklaringen, waarbij u bovendien niet verklaart waarom u de weg zou beschrijven vanuit Bulu Mareer.”

Bijkomend stelt de Raad vast dat verzoeker tijdens het persoonlijk onderhoud ook op andere punten een lacunaire geografische kennis van zijn herkomstregio vertoonde. Zo verklaarde verzoeker dat het dorp Lidoow Guudow op de weg naar Bulu Mareer lag (Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 4, p. 9), terwijl uit de beschikbare landeninformatie (Landeninformatie, stuk 6, nr. 1) blijkt dat dit dorp weliswaar in de richting van Bulu Mareer ligt doch niet op de weg ligt die naar Bulu Mareer leidt. Gezien verzoeker verklaarde dat hij soms naar Bulu Mareer ging om boodschappen te halen voor zijn moeder (Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 4, p. 8) kan van hem worden verwacht dat hij correcte verklaringen kan afleggen over de dorpen die op de weg naar Bulu Mareer liggen. Ook verzoekers verklaringen over de weg van zijn dorp naar de rivier, waarbij hij verklaarde dat onderweg de dorpen “*barow, garowlay, ababaskia, farkayarow, kobar tibo, bulu haji, bulu warebo, bulu maser, bulu kadeed, garas bihar, herta sheekh hashi*” liggen (*Ibid.*, p. 19), stemt niet overeen met de voormelde beschikbare informatie. De Raad wijst er immers op dat uit deze informatie (Landeninformatie, stuk 6, nr. 1) blijkt dat onder meer de dorpen Bulu Warebo en Garowlay aan de overkant van de rivier liggen ten opzichte van het dorp Kurtunwarey, zodat het niet aannemelijk is dat verzoeker zou verklaren dat deze dorpen op de weg naar de rivier liggen. Uit voormelde motivering in de bestreden beslissing is bovendien reeds gebleken dat verzoeker geen coherente verklaringen kon afleggen over de ligging van Bulu Warebo ten opzichte van de rivier. Aangezien verzoeker verklaarde dat hij bij een bezoek aan Kurtunwarey de *protection officer* mee zou nemen naar de rivier (Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 4, p. 19) kan redelijkerwijze worden aangenomen dat verzoeker deze rivier reeds zelf heeft bezocht en hier aldus meer nauwkeurige verklaringen over zou kunnen afleggen.

Het verzoekschrift probeert om op algemene wijze de vaststellingen in de bestreden beslissing over verzoekers geografische kennis te minimaliseren, doch doet met dergelijk verweer op zich geen afbreuk aan de voormelde vaststellingen.

De Raad merkt hierbij op dat, waar van verzoeker geenszins een encyclopedische geografische kennis van zijn regio wordt verwacht noch vereist, van hem wel degelijk kan worden verwacht dat hij doorleefde ervaringen kan geven en kan antwoorden op vragen inzake eenvoudige, direct waarneembare en elementaire zaken omtrent de dorpen in zijn omgeving.

Dit geldt temeer nu uit verzoekers verklaringen blijkt dat hij naar andere dorpen in zijn regio ging (DVZ-verklaring, stuk 7, p. 7; Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 4, p. 8-9). Bovendien moet worden opgemerkt dat uit het voorgaande blijkt dat de lacunes in verzoekers kennis niet enkel de windrichtingen waarin de gevraagde dorpen gelegen zijn betreffen, zoals hij in zijn verzoekschrift stelt. Uit verzoekers verklaringen blijkt immers genoegzaam dat hij er niet in slaagt om de door hem vernoemde dorpen op een correcte en coherente wijze te situeren vanuit zijn eigen dorp, hetgeen zijn verklaringen aldus een ingestudeerd karakter geeft.

De bestreden beslissing oordeelde bovendien nog op pertinente en correcte wijze dat:

“Verder stelt u dat Hassan Ahmed Diriye leider van Al-Shabaab was maar geeft u foutief aan dat hij nog leider was toen u vertrok uit Kurtunwarey (CGVS, p. 25). Uit de informatie die aan uw dossier werd toegevoegd (<https://www.radiodalsan.com/en/2018/03/12/alshabaab-leader-ahmed-diriyeson-11-others-killed-by-us-forces/>) blijkt echter dat hij in maart 2018 werd gedood in Kurtunwarey, samen met elf andere strijders. Wanneer u hiermee werd geconfronteerd, stelde u louter hier niet van op de hoogte te zijn (CGVS, p. 25). Ook hier tracht u via uw opmerkingen op de notities post factum uw verklaringen te wijzigen. U stelt namelijk dat u dacht dat het ging over zijn vader Ahmed Diriye, maar dat zijn zoon inderdaad overleden is. In dat geval is het echter weinig aannemelijk dat u bij de confrontatie met zijn dood in maart 2018 niet het verband zou leggen met de dood van twaalf strijders in Kurtunwarey waaronder zijn zoon. U kan met deze post factum verklaring dan ook niet verklaren waarom u deze opmerking niet tijdens het persoonlijk onderhoud maakte. Aldus plaatst uw gebrek aan kennis over deze gebeurtenis de geloofwaardigheid van uw aanwezigheid in Kurtunwarey verder op losse schroeven.”

De Raad stelt vast dat verzoeker in het verzoekschrift in wezen volhardt in zijn verklaringen op dit punt, doch hiermee geen afbreuk doet aan de pertinente en correcte vaststellingen in de bestreden beslissing hierover. Zijn bewering dat de vader Ahmed Diriye Hassan de leider was van Al-Shabaab doch omkwam in 2018 en werd opgevolgd door zijn zoon en het deze zoon is waar hij tijdens het persoonlijk onderhoud over sprak stemt bovendien niet overeen noch met zijn verklaringen tijdens het persoonlijk onderhoud, noch met zijn *post-factum* verklaringen bij de opmerkingen bij de notities van dit onderhoud noch met de landeninformatie beschikbaar in het administratief dossier, zoals uit de voormelde motivering kan blijken. In tegenstelling tot wat verzoeker beweert in zijn verzoekschrift, kunnen zijn verklaringen op dit punt geenszins zijn herkomst uit Kurtunwarey staven.

Verzoeker verwijst in zijn verzoekschrift naar zijn verklaringen over zijn leven onder het bewind van Al-Shabaab, doch de Raad stelt evenwel vast dat deze verklaringen vaag en ondoorleefd zijn. Verzoeker slaagt er niet in om zijn theoretische kennis op dit punt te koppelen aan zijn persoonlijke ervaringen. Hij werd tijdens het persoonlijk onderhoud immers gevraagd hoe het leven onder Al-Shabaab was, waarop hij louter antwoordde *“Het is een moeilijk leven”*. Gevraagd waarom dit zo was, verklaarde hij louter *“Je hebt geen vrijheid om te doen wat je wilt”*. Toen verzoeker gevraagd werd welke dingen verboden waren onder Al-Shabaab, verklaarde hij op louter algemene wijze dat *“AS verbood banden met de overheid, niemand anders zou controle hebben, als een lid van hen naar daar zou gaan, zouden ze hen doden, je kan niet ontsnappen, ze zijn overal”*. Verzoeker vervolgens gevraagd naar regels van Al-Shabaab die een impact hadden op zijn dagelijkse leven, verklaarde hij *“Ja er zijn andere problemen, ze vragen zakat van de boeren, en de herders, als de persoon de zakat niet betaalt, doden ze die persoon”*, waarmee hij geenszins de vraag beantwoordt wat de impact was van de regels van Al-Shabaab op zijn eigen leven. Hierop nogmaals doorgevraagd antwoordde verzoeker *“Er zijn andere problemen, er zijn momenten dat ze water blokkeren van de boeren, vele problemen”*, hetgeen andermaal een loutere algemene verklaring betreft die geen betrekking heeft op zijn persoonlijke leven (Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 4, p. 22). De Raad kan enkel vaststellen dat verzoeker wel louter theoretische kennis kan weergeven doch er niet in slaagt om zijn dagelijkse leefwereld in een dorp dat onder het bewind van Al-Shabaab staat toe te lichten aan de hand van doorleefde verklaringen en persoonlijke ervaringen. Zulke vaststellingen doen verder afbreuk doet aan de geloofwaardigheid van zijn verklaringen over zijn herkomst uit Kurtunwarey.

De Raad stelt evenzeer vast, waar verzoeker in het verzoekschrift verwijst naar zijn verklaringen over de droogte in zijn regio van herkomst in 2011, hij er tijdens het persoonlijk onderhoud evenmin in slaagde om doorleefde verklaringen af te leggen over de impact van deze droogte op zijn familie en omgeving. Verzoeker verklaarde tijdens het persoonlijk onderhoud, gevraagd naar zijn dagelijkse leven tijdens de droogte van 2011 dat *“Mensen werden anders geraakt, het raakte vooral de boeren, sommige leven in de stad en sommige op platteland, omdat we in de stad wonen konden we geen vlees krijgen en ook geen groenten en de prijs ging omhoog, de prijs van voedsel was hoger dan voordien, zo had het een impact op ons, het had ook een impact op de rivier, die droogt op, en ook wat de dieren eten zoals gras, zoals de velden, mensen verhuisden naar plaatsen waar ze konden grazen”*.

Verzoeker vervolgens gevraagd hoe zijn familie de hoge prijzen en het gebrek aan voedsel in de stad overleefde, verklaarde hij louter op algemene wijze *“Over het voedsel, de droogte had impact op iedereen”*, waarmee hij echter de vraag naar de impact van de droogte op zijn familie ontwijkt. Verzoeker vervolgens gevraagd of er mensen moesten verhuizen om te overleven, verklaarde hij *“Kan zijn, het kan zijn, het is iedereen zijn keuze om te blijven of weg te gaan, om te gaan waar hij iets kan krijgen”*, hoewel hij eerder nog verklaarde dat er mensen verhuisden naar plaatsen waar ze konden grazen (Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 4, p. 19). Hoewel kan worden aangenomen dat verzoeker nog jong was ten tijde van de droogte van 2011, kan er, gelet op de impact van deze droogte zoals hij zelf beschreef, redelijkerwijs worden verwacht dat hij de impact van de droogte op zijn familie en zijn omgeving kan toelichten aan de hand van doorleefde en coherente verklaringen en persoonlijke ervaringen. Gelet op de bovenstaande vaststellingen is dit echter niet het geval.

Verzoeker weerlegt de voorgaande vaststellingen niet door in het verzoekschrift op algemene wijze te stellen dat de commissaris-generaal onredelijk te werk gaat, te verwijzen naar eenzijdige vragen of het vragen om enig relativiseringsvermogen, zonder deze vage kritiek verder uit te werken.

Verzoekers argumentatie dat hij wel degelijk over een bepaalde kennis beschikt van zijn leefomgeving (zijn dorp en de dorpen in de omgeving, zijn clanlijn en de clans in zijn dorp, de rivier, de gewassen op de velden, de wijken en de moskee en de gevechten van Al-Shabaab tegen de overheid) doet geen afbreuk aan de bovenstaande vaststellingen die op zich toelaten om te besluiten dat verzoeker zijn herkomst uit Kurtunwarey niet aannemelijk kan maken. Verzoeker kan niet gevolgd worden waar hij nog stelt dat de vaststellingen in de bestreden beslissing betrekking hebben op *“details”* en *“pietluttigheden”*, nu deze vaststellingen, alsook de overige vaststellingen die de Raad gemaakt heeft, peilen naar kennis over eenvoudige, direct waarneembare en essentiële zaken zoals die verwacht kan worden van iemand die beweert zeventien jaar in zijn regio van herkomst te hebben verbleven. Evenmin volstaat de vage kritiek in het verzoekschrift dat de commissaris-generaal *“tegenstrijdigheden [zoekt] waar er geen zijn”*, dat geenszins verder wordt toegelicht en geen steun vindt in de bestreden beslissing, om een afbreuk te doen aan voorgaande vaststellingen die toelaten om te besluiten dat verzoeker zijn herkomst niet kan aannemelijk maken.

Wat het advies van het UNHCR over de zaak van asielzoeker Y. (verzoekschrift, stuk 3) betreft, verbindt verzoeker dit asielrelaas op geen enkele wijze met zijn eigen asielrelaas, zodat het advies niet nuttig wordt aangevoerd. Bovendien wordt ieder verzoek om internationale bescherming op de individuele merites beoordeeld.

Voormelde motivering in de bestreden beslissing is pertinent, correct en vindt steun in het administratief dossier en wordt, bij gebrek aan een dienstig verweer, integraal overgenomen door de Raad.

Verzoekers verwijzing in het verzoekschrift naar de door hem aangehaalde vervolgingsfeiten in zijn regio van herkomst is niet relevant, gezien uit het voorgaande blijkt dat geen geloof kan worden gehecht aan zijn verklaringen over zijn herkomst uit Kurtunwarey, in het district Kurtunwarey in de provincie Lower Shabelle in Somalië.

De Raad merkt op dat de motivering in de bestreden beslissing inzake de geloofwaardigheid van de door verzoeker aangehaalde vervolgingsfeiten een overtollige motivering betreft, nu uit bovenstaande reeds blijkt dat aan verzoekers asielrelaas geen enkel geloof kan worden gehecht, gelet op het feit dat verzoeker zijn identiteit en herkomst niet aannemelijk maakt.

Gezien geen geloof kan worden gehecht aan de door verzoeker voorgehouden herkomst, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de problemen die er zich zouden hebben voorgedaan.

Gelet op het voorgaande, kan niet worden aangenomen dat in deze is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, § 4, van de Vreemdelingenwet.

Bijgevolg kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.4. Voor zover verzoeker zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op de aangevoerde asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Verzoeker toont niet aan dat hij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, § 2, a), en b), van de Vreemdelingenwet.

Gelet op het feit dat verzoeker de beweerde herkomst uit Kurtunwarey, in het district Kurtunwarey in de provincie Lower Shabelle in Somalië niet aannemelijk maakt, maakt hij evenmin aannemelijk dat de afweging van het reële risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet dient te gebeuren ten opzichte van de situatie aldaar.

Met betrekking tot de vraag of verzoeker bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, kan een loutere verwijzing naar een Somalische nationaliteit en naar een voorgehouden, maar niet aangetoonde regio van herkomst niet volstaan.

Het is immers in de eerste plaats aan verzoeker om tijdens de asielprocedure zijn ware identiteit en herkomst aannemelijk te maken. De Raad kan slechts vaststellen dat verzoeker hierin manifest faalt. Het komt de Raad niet toe om te speculeren over de verblijfplaats van verzoeker voor de komst naar België, noch over het element of verzoeker afkomstig is uit een regio waar geen risico aanwezig is, te meer verzoeker op dit punt uitdrukkelijk en herhaaldelijk werd aangesproken tijdens het persoonlijk onderhoud en dus veelvuldig de kans heeft gekregen de nodige relevante elementen aan te brengen (Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 4, p. 3, 27-28).

De Raad kan hieruit enkel afleiden dat verzoeker zelf meent dat er in Somalië geen zwaarwegende gronden voorhanden zijn die erop wijzen dat hij bij een terugkeer naar dit land een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.5. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken en dat de Raad over de grond van het beroep heeft kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2°, van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op acht oktober tweeduizend eenentwintig door:

dhr. S. VAN CAMP,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP